

Pădurea amintirilor

Daniel Vișan-Dimitriu

În pădurea care cântă cu petale-n primăvară,
Pașii mei urmează calea ce-i atrage iar și iară;
Tu te-ndrepti, pe o alee presărată cu suspine,
Spre o bancă ce păstrează amintirile cu mine.

Sub același cer, și astăzi ne târâm, din întâmplare,
Pași din primăveri trecute, pe-o alee și-o cărare,
Tu - cu gândurile tale, eu - cu tine-n ale mele,
Într-o seară când pădurea se acoperă cu stele.

În lumina lor, cărarea pare-o vale presărată
Cu un praf de-argint ce curge spre aleea ce se-arată
Ca un râu cu unde line într-o noapte-ntunecoasă
Reflectându-mi dintre stele una, parcă, mai frumoasă.

Mă apropii de aceea cu speranță și uimire,
Dar pe bancă îmi lucește doar o veche amintire.